

**Uchwała Nr
Rady Miejskiej w Jaworznie**

z dnia 2025 r.

w sprawie nadania drodze wewnętrznej nazwy Piotra Antoniego Steinkellera

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r., poz. 1153), po konsultacjach określonych Uchwałą Nr XLVII/650/2010 Rady Miejskiej w Jaworznie z dnia 26 sierpnia 2010 r. w sprawie określenia szczegółowego sposobu konsultowania z organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego projektów aktów prawa miejscowego w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji (Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 196, poz. 3002 z dnia 22.09.2010 r.),

**Rada Miejska w Jaworznie
uchwala, co następuje:**

§ 1

Nadać nazwę ulica Piotra Antoniego Steinkellera drodze wewnętrznej, położonej na części działek nr 2191/1, nr 2183/1, na działce nr 2192/1, na części działek nr 2185/1, nr 5887, na działce nr 5897, na części działek nr 5905, nr 5904, nr 5882, nr 5920/1, na działkach nr 5883/1, nr 5837/1, nr 5850/1, nr 5851/1, nr 5938/1, nr 5939/1, nr 5877/1, nr 5878/1, nr 5872/1, nr 5871/1, nr 5869/1 i na części działki nr 5870/1 w obrębie 0122 miasta Jaworzna, będących własnością Gminy Miasta Jaworzna.

§ 2

Położenie ulicy, o której mowa w § 1, określa załącznik graficzny do niniejszej uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Jaworzna.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Prezydent Miasta Jaworzna

Paweł Silbert

ulica Piotra Antoniego Steinkellera
skala 1: 5 000

Uzasadnienie

Nadanie nazwy **Piotra Antoniego Steinkellera**, ulicy biegnącej od ulicy Grunwaldzkiej w kierunku nowego ronda u zbiegu ulic Szczakowskiej i Kamila Wachlowskiego, pozwoli na upamiętnienie tego przedsiębiorcy i bankiera, a przede wszystkim pioniera polskiego przemysłu.

Piotr Antoni Steinkeller (ur. 15 lutego 1799 w Krakowie zm. 11 lutego 1854 tamże) – przedsiębiorca i bankier, pionier polskiego przemysłu. Piotr Antoni odbył studia handlowe i praktykę bankową w Wiedniu, po czym powrócił do Krakowa w 1818 i przejął kierownictwo rodzinnego przedsiębiorstwa. Od początku wykazywał rozmach i inwencję w kierowaniu rodzinnym interesem. Rozpoczął od inwestycji na terenie Rzeczypospolitej Krakowskiej. W 1822 zakupił nadanie górnicze pod Jaworzniem, gdzie wybudował kopalnię węgla kamiennego i cynkownię którą nazwał na cześć matki Józefiny. Zapewnił sobie dostawy rud galmanowych z pobliskich odkrywek na Długoszynie, wydzierżawił tereny z pokładami tych rud w Bieczynie. Stworzył zakład produkcji cynku z zapleczem surowcowym, zatrudniający ok. 80 osób. Wprowadził innowacje socjalne w odniesieniu do pracowników: podpisywał z nimi umowy o pracę (określające prawa i obowiązki obu ich stron) oraz zapewniał mieszkania dla pracowników. W tym celu założył osiedle dla załogi swego przedsiębiorstwa – to był początek Niedzielisk – dzisiejszej dzielnicy Jaworzna. Był inicjatorem budowy szpitala górniczego w Jaworznie oraz kupował wyposażenie niezbędne do organizacji pierwszej w okolicy przemysłowej straży pożarnej.

W 1825 Steinkeller zdecydował o sprzedaży firmy na Niedzieliskach i przeniósł się do Warszawy, gdzie osiadł na stałe. Tam podjął działalność gospodarczą, dał się poznać jako pionier w wielu dziedzinach gospodarki. Otworzył duży dom handlowy, importował sól z Anglii, inwestował w kopalnie i huty w Dąbrowie Górniczej, które zapoczątkowały rozwój Zagłębia Dąbrowskiego, wybudował cegielnię w Pomiechówku, kupił i unowocześnił młyn parowy na Solcu w Warszawie. Zajął się górnictwem i hutnictwem cynku: dzierżawił rządowe kopalnie huty cynku w Królestwie Kongresowym, kupował również cynk z produkcji Rzeczypospolitej Krakowskiej, a pod Londynem wybudował walcownię blachy cynkowej i prowadził międzynarodowy handel w tym zakresie.

Po ogłoszeniu bankructwa i przejściu całego majątku w Kongresówce przez bank Polski w 1849 Steinkeller wrócił do Krakowa, gdzie wciąż posiadał m.in. cegielnię i fabrykę dachówek w podkrakowskim Podgórzu, a wkrótce potem zmarł na atak serca.

W 1839 został odznaczony orderem św. Stanisława III klasy, a w 1842 orderem św. Anny III klasy. W pięćdziesiątą rocznicę jego śmierci poświęcono mu tablicę pamiątkową w warszawskim kościele św. Piotra i Pawła z napisem *Zasłużonemu przodownikowi polskiego przemysłu, wdzięczni rodacy*.

Źyciorys za opracowaniem Pani Marii Leś-Runickiej – *Jaworznicki Słownik Biograficzny*.

Zaproponowana uchwała jest zadaniem obligatoryjnym gminy, nie powoduje wzrostu zatrudnienia w administracji.

Podjęcie uchwały wiąże się z koniecznością wydatkowania środków z budżetu miasta na oznakowanie ulicy tablicami z nazwą.

Jaworzno, 25 września 2025 r.

Opracował: Tadeusz Dębecki – Naczelnik Wydziału Geodezji i Kartografii